
Dějiny staveb 2006

Milí a vážení přátelé!

Už podruhé dostalo se mi té cti, usednout na tomto místě jako předsedající konference Dějiny staveb. Sedmého ročníku této konference. Když se v roce 2000 začínalo, radovali jsme se, že se schází seskupení lidí, kteří se věnují stavebně historickým průzkumům, protože to do té doby nebývalo příliš zvykem. Teď už můžeme říci, že se nám Nečtiny pěkně zaběhly a víme, že každoročně (letos již popáté) se schází i další stavebně historická konference, pořádaná tematicky a vydávající příspěvky pod téměř symbolickým názvem Svorník. Použil-li Jiří Škabrada před pěti léty při zahájení konference svůj oblíbený citát „Jednou, to je náhoda, ale dvakrát, to už je poměr!“, je nutné se zamyslet, v jakém stadiu se nacházíme teď. Přiznám se, že si nevzpomínám, zda poučky o kritickém sedmém roku se týkají jakéhokoliv vztahu nebo „jenom“ manželství. Každopádně jsem v tomto směru optimista, na rozdíl od těch ostatních vztahů máme pořád ještě málo příležitostí si zevšednět. Jsem přesvědčen, že konference Dějiny staveb už nabrala ten správný mix prvků, které lze označit za tradiční, se setkáváním s novými skutečnostmi, informacemi i lidmi. Právě správně protřepaná směs jistot a očekávání je tajemstvím nejen míchaných nápojů, ale i odborných konferencí. Jen těch měst by mohlo být více!

Dovolte mi ještě jednu osobní poznámku (a nevím, jak byste mi v ní dokázali zabránit): Pozvánka na konferenci do Nečtin ve mně vždy vzbuzuje optimistické pocity. Jednak evokuje příchod jara (neznám jinou konferenci pořádanou tak zkraje kalendářního roku) a jednak návrat do dětství (jinak si nepřipadám, když se historické stavby ozvou charakteristickou výzvou „přezůvky s sebou!“). S optimistickým předpokladem, že návrat do dětství nutně nemusí souviset s příchodem infantilnosti se můžeme pustit do referátů.

Zdeněk Dragoun